Schönsperger, Johann [DruckerIn]; Cato, Marcus Porcius, Censorius [Angebl. Verf.]; Cato, Dionysius [Angebl. Verf.]: Catho cum glosa et moralisatione

Augsburg, 1497 [GW 6315] [Sack 953] Seite 16a

ctio sapiẽtie ipetratrix. negociũ sine dãno. dñiũ sine cura ꝛc. Cũ sis inops natus quisq̃ nudusq̃ creatus. Pauperiem grandem vincat patia tan dem vnde Est virtus vidua quã nõ patia firmat. Patia sic describitu Patia ẽ animi rigor aduersam fortunã. ꝛ ꝓbor asperitatẽ equanimiter portãs

Ne timeas illam. que vite est vltima finis

Qui mortem metuit quod viuit perdit ipsum

Aliud pceptũ ẽ. s. ne timeam⁹ mortẽ viuere em̃ ꝛ sp timere q̃si mors est sꝫ h̃ pceptũ nob nõ ẽ tutũ. q: sp timere mortẽ ꝛ habere añ oculos debem⁹ ne cit⁹ mala relinquam⁹. iuxta Salomonẽ dicẽtẽ Fili in oĩb⁹ opationib⁹ tuis memorare nouissima vite tue. ꝛ i eternũ nõ peccabis vñ. Viue carẽs vicio tanq̃ sis cras moriturus. Disce vacãs studio q̃si sis moritur⁹. versus Nõ egit illicite q̃ cogitat vltima vite. Nescit q̃s morã mortis. nec funeris horã Propter illa bonũ est timere mortẽ in retractiõez viciorũ. Sꝫ alit̃ hic sumit̃. s. ꝑm gẽtiles mũdi famã ꝛ gl̃iã appetẽtes. q: alit̃ itelligũt ꝑm illos sic dicet̃ (Ne timeas illã). i. mortẽ q̃ ẽ vltia finis vite. q: oĩs caro humana ad nihilũ redigetur q: (q̃ metuit mortẽ). i. timet ꝛ dolet. ıõ ꝙ mori se opteat pdit idipm ꝙ viuit. i. gaudia vite humane. talẽ dolorẽ añ oculos hñdo. i. meditãdo de morte. vñ dr̃ Hõ quid eris. quid eges. q̃ndo morieris. pme ditare bene nihilũ. fiet tibi leue. nil nisi terra sum⁹ ꝛ terra qđ ẽ nisi fumus Et nihil ẽ fum⁹ ꝛ nos nihil ergo sum⁹. Scdm catholicos sic legit̃ (Ne ti meas illã). i. mortẽ vt si sis ita sanctificat⁹ ita iust⁹ tã fidel̃ tã ꝑfect⁹ ne opteat te timere mortẽ. i. corpis ꝛ aĩe dissolutiõez. vtputa ꝯfidens de beneficijs pcedẽtib⁹ Cõsciẽ em̃ reatus magis timent q̃ sanctificati (q̃ est vltima finis vite) Iuxta illđ. Mors vltima linea rerũ. Et ali vltim⁹ ad mortẽ post oĩa facta recursus. Isidorus. Quotidie dies vltim⁹ appropinquat. ꝛ vitã no strã q̃tidie dies aufert. ꝛ merito q: (qui mortẽ metuit). i. qui talis est qui fa cit peccata ꝓpter q̃ debeat timere mortẽ eternã quõ iust⁹ nõ morit̃ (pdit idipm qđ viuit) in bonitate. q: eius cã est ꝛc. vel ꝓpter qđ viuit. scꝫ xpm h̃ em̃ est vita credẽtiũ sicut ipse dr̃ ego sum via veritas ꝛ vita. Et alibi oĩs qui viuit et credit in me nõ. morietur in eternum. Dico tibi vere. si vis de morte timere. Perdere tu q̃ris in te qđ habere videris. Et nota ꝙ finis idẽ est ꝙ terminus. cõsummatio mors patria. vnde. Est finis patria mors cũ summatio metha. Sed in grecismo ponuntur alij versus scꝫ. Finis consu mens ꝛ summatio finis. Et proprius finis q̃ndoq̃ est actio finis. Scdm Isidorum finis dicitur a fune. q: fines agrorum funiculis mensurantur. ꝛ est dubij generis. Dicit̃ em̃ hic vel hec finis. vnde Margo dies cortex silex pantheraq̃ damna. Finis cum clunis ꝛc.

Si tibi pro meritis nemo respondet amicus

Incusare deum noli sed teipsum coerce

Hic docet nos autor ne desperemus accusando deum si alicui seruiemus et meritis nostris condignam remunerationem non reddide

http://dl.ub.uni-freiburg.de/diglit/cato1497/0035
© Universitätsbibliothek Freiburg
gefördert durch Baden-Württemberg Ministerium für Wissenschaft, Forschung und Kunst